

פְּתַח אִיהוּ עַל פְּתוּרָא וְאָמַר, (שמות כו) וְעֲשִׂיתָ אֶת הַקְּרָשִׁים לְמִשְׁכַּן עֲצֵי שֹׁטִים עֲמֻדִים. כְּתוּב פָּאן עֲמֻדִים, וְכְתוּב שֵׁם (ישעיהו) שְׂרָפִים עֲמֻדִים. מַה לְהֵלֵן שְׂרָפִים, אִף כָּאן גַּם שְׂרָפִים. אֵלּוּ הַקְּרָשִׁים עֲמֻדִים בְּתַקּוּנֵי כֹּלָה וְסוּבְבֵי סְבִיב הַחֲפָה, לְהַשְׁרוֹת בְּאוֹתָהּ חֲפָה רוּחַ עֲלִיוֹנָה (סוד עֲלִיוֹן). כְּמוֹ כֵן הַכֹּלָה לְמִטָּה צְרִיף לְתַקֵּן חֲפָה לְכַסּוֹתָהּ בְּתַקּוּנֵי יָפִי לְכַבּוֹד כֹּלָה אַחֲרַת שְׂבָאָה לְשֵׁרוֹת שֵׁם בְּשִׂמְחָה לְכֹלָה הַתַּחְתּוֹנָה.

וּמִשּׁוֹם כְּבוֹד אוֹתָהּ הַכֹּלָה הַעֲלִיוֹנָה צְרִיף לְעֲשׂוֹת כְּסוּי שֶׁל יָפִי בְּכֹל תַּקּוּנֵי יָפִי, לְזַמֵּן אֶת הַכֹּלָה הַעֲלִיוֹנָה לְאוֹתָהּ שְׂמֵחָה. כְּמוֹ זֶה בְּכֹל מִלָּה שֶׁל הַבְּרִית לְמִטָּה צְרִיף לְתַקֵּן כְּסֵא אַחַר בִּיפִי לְבַעַל הַקְּנָאָה שֶׁל אוֹת הַבְּרִית שְׂבָא לְשֵׁם. אִף כָּאן בְּכֹל חֲפָה צְרִיף תַּקּוּנֵי יָפִי לְכַסּוֹת אֶת הַחֲפָה לְכַבּוֹד הַכֹּלָה סֵתֵם.

שְׁחַרְיָ זוֹ כְּמוֹ שֶׁזוֹ עֲמֻדָתָּ. זוֹ עוֹלָה בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת, וְזוֹ עוֹלָה בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת. וְכִשְׁעוֹלָה בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת, אִזְ נִקְרָאת כֹּלָה. וְלִכְּנֵן אֲסוּר לְשַׁמֵּשׁ בָּהּ עַד שֶׁנִּכְלָלַת בְּאוֹתָן שְׁבַע בְּרָכוֹת כְּמוֹ שֶׁלְמַעַלָּה.

אוֹתָן שְׁבַע בְּרָכוֹת יוֹרֶשֶׁת הַכֹּלָה מִרוּחַ (מסוד) עֲלִיוֹנָה, מְקוּם שֶׁכָּל הַבְּרָכוֹת שׁוֹפְעוֹת מִשֵּׁם. שֵׁשׁ בְּרָכוֹת הֵן שֶׁהַכֹּלָה מִתְבַּרְכֶּת מֵהֵן, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ שֶׁהֵן שְׁבַע? אֵלּוּ הַשְּׂבִיעִית הִיא שְׂמֵקִימַת אֶת כָּלֵן. רַב הַבְּרָכוֹת עַל הַיֵּינן לְמָה? אֵלּוּ שֶׁהוּא הַצֵּד שֶׁמְשַׁמַּח אֶת הַכֹּל עַל אוֹתוֹ יֵינן שְׂמֵשֶׁמֶר בְּעַנְבוֹי תְּמִיד. וּמִשּׁוֹם כִּף הַבְּרָכָה הִרְאֵנוּהָ שֶׁל אוֹתָן הַשְּׁבַע הִיא סוּד שֶׁל הַיֵּינן, יֵינן עוֹשֶׂה פְּרִי (שְׂמֵחָה) בֵּינן לְמַעַלָּה בֵּינן לְמִטָּה. גִּפְּן נוֹטְלַת הַכֹּל,

פְּתַח אִיהוּ עַל פְּתוּרָא וְאָמַר, (שמות כו) וְעֲשִׂיתָ אֶת הַקְּרָשִׁים לְמִשְׁכַּן עֲצֵי שֹׁטִים עֲמֻדִים.

כְּתוּב הֵכָא עֲמֻדִים. וְכְתוּב הֵתֵם (ישעיהו) שְׂרָפִים עֲמֻדִים. מַה לְהֵלֵן שְׂרָפִים, אוֹף הֵכָא נְמִי שְׂרָפִים. אֵלּוּ קְרָשִׁים קִימָן בְּתַקּוּנֵי דְכֹלָה, וְסִחְרָן סִחְרָנָא דְחוּפָה, לְמִשְׁרֵי בַּהֵיּא חוּפָה רוּחַ עֲלָאָה, (נ"א רוא עלאה) כְּגוּוֹנָא דָּא כֹּלָה לְתַתָּא, אֲצִטְרִיף לְתַקְנָא חוּפָה לְחוּפָאָה בְּתַקּוּנֵי שְׂפִירוֹ, לִיקְרָא דְכֹלָה אַחְרָא, דְּאֲתִיָּא לְמִשְׁרֵי תַמָּן בְּחֻדוּהָ, לְכֹלָה תַתָּאָה.

וּבְגִין יִקְרָא דִּהֵיּא כֹּלָה עֲלָאָה, אֲצִטְרִיף לְמַעַבְדַּת חוּפָאָה דְשְׂפִירוֹ, בְּכֹל תַּקּוּנֵי דְשְׂפִירוֹ, לְזַמְנָא לְכֹלָה עֲלָאָה, לְהֵיּא חֻדוּהָ. כְּגוּוֹנָא דָּא בְּכֹל גְּזִירוֹ דְבְּרִית לְתַתָּא, אֲצִטְרִיף לְאֲתַקְנָא כְּסֵא אַחְרָא בְּשְׂפִירוֹ, לְמֵאֲרֵי קְנָאָה דְבְּרִית קִימָא דְאֲתִי תַמָּן. אוֹף הֵכָא בְּכֹל חוּפָה, אֲצִטְרִיף תַּקּוּנֵי שְׂפִירוֹ, לְחוּפָאָה לְחוּפָה לִיקְרָא דְכֹלָה סֵתֵם.

דִּהֵּא דָּא, כְּגוּוֹנָא דְדָּא קִימָא. דָּא סִלְקָא בְּשִׁבְעַת בְּרָכָאן, וְדָּא סִלְקָא בְּשִׁבְעַת בְּרָכָאן. וְכַד סִלְקָא בְּשִׁבְעַת בְּרָכָאן בְּרָכָאן, וְעַל דָּא אֲסִיר לְשַׁמְשָׂא בָּהּ עַד דְּאֲתַפְּלִילַת בְּאֵינוּן שְׁבַע בְּרָכָאן, כְּגוּוֹנָא עֲלָאָה.

אֵינוּן שְׁבַע בְּרָכָאן, יִרְתָּא כֹּלָה, מִרוּחָא (נ"א מרוא) עֲלָאָה, (דף קס"ט ע"ב) אַתְרָ דְכֹל בְּרָכָאן נְגִידִין מִתַּמָּן. שִׁית בְּרָכָאן אֵינוּן דְכֹלָה אַתְבְּרָכָא מִנְיֵיהוּ, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ דְאֵינוּן שְׁבַע. אֵלּוּ שְׂבִיעֵאָה אִיהוּ דְקָא מְקִיִּים כֹּלָה.

רוּבָא דְבְּרַפְאָן עַל הַיֵּינן אֲמַאי. אֵלּוּ דְאִיהוּ סִטְרָא דְחֻדֵי לְכֹלָה, עַל הַהוּא יֵינן דְּאֲתַנְטִיר בְּעַנְבוֹי תְּדִיר. וּבְגִין כִּף הַבְּרָכָה

קְדַמָּאָה דְאֵינוּן שְׁבַע, אִיהוּ רְזָא דְיֵינן, יֵינן עֲבִיד

פְּרִי (כ"א חידו) בֵּינן לְעִילָא בֵּינן

ומוציאה פרי לעולם, והתעוררות של שמחה היא משמאל, שכתוב (שיר ב) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. ואותו עץ חיים עושה פרות ונצנים (באותה גפן) בהתעוררות הזו, וזוהי הברכה הראשונה של הכל. (בורא פרי הגפן). השניה, שהכל ברא לכבודו, הסוד של הברית הקדושה, שמחת החבור, שנוטל את כל הברכות מסוד הימין לעשות פרות באותה גפן, שהרי בראשונה אותו פרי (שמחה) יורד מלמעלה דרך האיברים, ושופע לברית הקדושה להשפיע באותה הגפן, וזה מצד הימין, שהרי אין פרי נמצא אלא בימין. השמאל מתעורר והימין עושה. אחר כך נכלל השמאל בימין והימין בשמאל להיות סוד של אדם, ולכן השלישית היא יוצר האדם. ועל זה יעקב, שהוא עמוד האמצעי, דמותו של אדם הוא היה.

הרביעית היא עמוד אחד של ירך ימין. החמישית - שוש תשיש ותגל עקרת הבית בשמחה בקבוץ וכנוס בניה מארבעת צדדי העולם, וזה סוד של ירך אחרת שמתחברת בדרך שמאל ללכת ולכנס את כל הצדדים, וכנוס הבנים, ואהבה להכניסם בין הברכים.

ובאותם השנים שהנביאים שורים בתוכם, שמחת עקרת הבית. מה הטעם? משום שהרי שתי ערבות לא עושות נצנים ופרות, וכנוס הבנים אליהם הם פרות ונצנים שלהם, ולא מעירים כנוס של בניה אליה, רק בנביאים.

ברכה ששית - שמח תשמח רעים האהובים, מקום של רצון ושמחה ואחנה נמצאים, העמוד

לתת. גפן נטיל כלא, ואפיק איבא לעלמא, ואתערו דחדוה שמאלא איהו, דכתיב, (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי ולבתי וימינו תחבקני. והוא אילנא דחיי עביד פירין ואיבין (כ"א כהוא גפן) באתערותא דא, ודא איהי ברכה קדמאה דכלא. (בורא פרי הגפן).

תנינא שהכל ברא לכבודו, רזא דברית קדישא, חדוה דחבורא, דנטיל כל ברקאן מרזא דימינא, למעבד איבין בהווא גפן, דהא בקדמיתא הוא פרי (נ"א חידו) נחית מלעילא, ארזא שייפין, ונגיד לברית קדישא, לנגדא ליה בהווא גפן, ודא מסטרא דימינא, דהא לית איבא משתכחא אלא בימינא. שמאלא אתער וימינא עביד.

דברת פליל שמאלא בימינא, וימינא בשמאלא, למיהוי רזא דאדם. ובגין כך תליתאה איהו יוצר האדם. ועל דא יעקב, דאיהו עמודא דאמצעיתא, דיוקנא דאדם הוה.

רביעאה, איהו עמודא חדא, דירפא ימינא. חמישאה, שוש תשיש ותגל עקרה דביתא, בחדוה בקבוץ וכנישו דבנהא, מארבע סטרי עלמא, ודא רזא דירפא אחרא, דאתחבר בירכא שמאלא, למיזל ולמיכנש לכל סטריין, וכנישו דבנין, ורחימו, למיעל לון בין ברפין.

ובאינון תריין, דנביאים שריין בגווייהו, חדוה דעקרא דביתא. מאי טעמא. בגין דהא שתי ערבות, לא עבדין איבא ופירין, וכנישו דבנין לגבייהו, אינון פירין ואיבין דלהון, ולא אתערו כנישו דבנהא לגבהא, פר בנביאים.

שתיתאה שמח תשמח רעים האהובים, אתר